

Arrest

nr. 142 070 van 27 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 28 oktober 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 december 2014 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. THIEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 oktober 2014 wordt de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(...) wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, uiterlijk op⁽¹⁾ 04.11.2014

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, V. D., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan bendevoering - aanstoker of hoofd (informatica fraude). (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen een exceptie op van gebrek aan belang. Zij betoogt als volgt:

"(...) De verwerende partij heeft de eer de exceptie van gebrek aan belang bij de vordering op te werpen, gericht tegen het aan verzoekende partij ter kennis gebracht bevel om het grondgebied te verlaten.

Verwerende partij merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Er dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij geen belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangezien de bestreden beslissing steunt op het motief dat betrokkene zich bevindt in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 17 februari 2012) heeft namelijk artikel 7 van de wet van 15 december 1980 gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel als volgt luidt: "Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven." (eigen onderlijning)

Bijgevolg beschikt de minister c.q. de staatssecretaris niet meer over een discretionaire bevoegdheid wanneer artikel 7, eerste lid, 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van de wet van 15 december 1980 dient toegepast te worden. In casu werd de bestreden beslissing op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet genomen. Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de staatssecretaris niet anders dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten, een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij dus geen nut opleveren. Daarenboven weerlegt de verzoekende partij dit motief van de bestreden beslissing niet.

Gelet op het bovenstaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat het door de verzoekende partij ingestelde annulatieberoep gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten niet ontvankelijk is, bij gebrek aan belang.

Enkel indien hogere rechtsnormen zouden worden geschonden doordat aan de betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend, en het bevel aldus een schending zou impliceren van deze hogere rechtsnormen, kan verwerende partij op een wettige wijze beslissen dat geen bevel om het grondgebied te verlaten moet worden afgegeven aan de betrokken vreemdeling die zich geconfronteerd ziet met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu toont verzoekende partij, zoals hieronder beschreven, evenwel geen schending aan van enige hogere rechtsnorm. (...)"

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing twee motieven bevat. Enerzijds wordt gesteld dat verzoekende partij in toepassing van artikel 7, eerste lid 1° van de vreemdelingenwet het bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven omdat zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten, zij is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum. Anderzijds wordt haar het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 3° en artikel 74/14, §3, 3° van de vreemdelingenwet omdat zij geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden daar zij zich schuldig heeft gemaakt aan bendevorming. Beide motieven zijn op zichzelf determinerend in die zin dat elk van hen afzonderlijk de bestreden beslissing kunnen dragen.

Wat betreft het eerste motief, zijnde het motief gebaseerd op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, wijst de Raad op het volgende:

2.4. Artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft artikel 7 van de vreemdelingenwet gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.”

In casu werd het bevel om het grondgebied te verlaten onder meer genomen in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, op grond van de vaststelling dat de verzoekende partij zich in het Rijk bevindt zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten. Zij is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum. Verzoekende partij betwist deze vaststelling niet. Aldus beschikt de staatssecretaris ter zake over een gebonden bevoegdheid.

Niettegenstaande bovenstaande vaststellingen dient de Raad echter op te merken dat geen bevel mag worden gegeven of dat het bevel niet mag ten uitvoer worden gelegd wanneer dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) (cf. RvS 26 augustus 2010, nr. 206.948).

Het EVRM primeert op de vreemdelingenwet en de Raad dient dan ook in het kader van onderliggende procedure de gegrondheid te onderzoeken van de middelen die gestoeld worden op een schending van de hogere verdragsbepalingen, *in casu* het EVRM. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waardoor de inhoud van de grief kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291).

2.5. De verzoekende partij werpt in haar verzoekschrift de schending op van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Zij betoogt dienaangaande dat de bestreden beslissing ertoe leidt dat haar gezinsleven ophoudt te bestaan. Hiermee wordt geen rekening gehouden. Zij kan onmogelijk tijdens haar afwezigheid een gezinsleven onderhouden noch is het mogelijk dat haar gezin haar vergezelt. Ook een tijdelijke verwijdering kan

zodanig lang duren dat deze een schending uitmaakt van artikel 8 van het EVRM. Verder stelt verzoekende partij:

“(...) Artikel 8, lid 1 EVRM stelt “eenieder recht heeft op respect voor zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven;

Verzoeker woont samen met mevrouw T. en de heer A.

Een tijdelijke verwijdering van de verzoeker zou dan ook een ernstige beschadiging van het gezinsleven van verzoeker en zijn menselijke integriteit en waardigheid zou inhouden.

Verzoeker kan enkel door verder op Belgisch grondgebied te verblijven een volwaardig gezinsleven met zijn familieleden behouden.

Het komt er op aan een afweging te maken tussen het legitiem belang van de staat bij controle van de immigratie en de schade die het nastreven van dit doel toebrengt aan de rechtszoekende, waarbij deze afweging dient te gebeuren rekening houdende met alle specifieke en relevante elementen eigen aan de zaak.

Dat het onmogelijk is voor verzoeker om een gezinsleven te hebben in een andere staat;

Dat dit gebrek aan gezinsleven blijvende schade aan het gezin als dusdanig, evenals aan verzoeker, zijn vriendin en de kinderen kan aanbrengen;

De verweerster heeft hier op geen enkele wijze rekening mee gehouden bij het nemen van haar beslissing;

Wanneer een weigering van verblijf een zodanig ernstige inbreuk op het gezinsleven uitmaakt dat zij niet in verhouding staat tot het doel nagestreefd door de overheid, dan is deze weigering een inbreuk op art. 8 EVRM (Arbeidsrechtbank Brussel, 3 maart 2003, Soc. Kron. 2004-2005, 274).

De weerslag op het gezinsleven van verzoeker is evident uitermate ernstig, nu verdere sociale en menselijke banden slechts kunnen worden uitgebouwd bij aanwezigheid van verzoeker bij zijn gezin.

Indien er wel rekening wordt gehouden met al deze elementen is de bestreden beslissing niet in overeenstemming met het recht op een gezinsleven.

Dat het middel bijgevolg ernstig is. (...)”

2.6. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij samenwoont met haar tante. Verder blijkt dat verzoekende partij verklaarde dat een broer en twee nonkels eveneens in België zouden verblijven. Verzoekende partij is verder vrijgezel zonder kind(eren).

In de mate waarin de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM en betoogt dat haar gezinsleven zich volledig in België situeert, merkt de Raad op dat de term ‘*familie- en gezinsleven*’ zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid van het EVRM, een autonoom begrip is dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Voor zover de verzoekende partij zich wenst te beroepen op een familieleven met haar tante en diens gezin, laat de Raad gelden dat, waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, het anders ligt in de relatie tussen (schoon)ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Bij de beoordeling of er al dan niet een familie- en gezinsleven bestaat, moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals onder andere het samenwonen, de (financiële) afhankelijkheid en de reële banden tussen ouder en kind en tussen verwanten. *In casu* beperkt de verzoekende partij zich ertoe te stellen dat zij inwoont bij haar tante en dat er nog andere familieleden op het grondgebied verblijven. Met een loutere verwijzing naar de samenwoning en het hebben van familieleden op het Belgische grondgebied toont de verzoekende partij echter niet aan in België afhankelijk te zijn van deze familieleden. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd.

Verzoekende partij beweert voorts nog een vriendin en kinderen te hebben doch dit wordt op geen enkele wijze gestaafd.

De schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

2.7. Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER